

Gặp những tấm lòng Nhân Ái tại Chicago

Trích từ VietCatholicNews (21/02/2006)

CHICAGO -- Thánh Giacôbê đã quả quyết với các Ki-tô hữu rằng “Đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết” (x. Giacôbê 2: 17). Ngài cũng đã dẫn chứng thêm rằng “Giả như có người anh em hay chị em không có áo che thân và không đủ của ăn hằng ngày, mà có ai trong anh em lại nói với họ : “Hãy đi bình an, mặc cho ấm và ăn cho no”, nhưng lại không cho họ những thứ thân xác họ đang cần, thì nào có ích lợi gì ?” (2: 15-16). Tinh thần “đức tin song đôi hành động” mà thánh Giacôbê dạy bảo đã thổi ấm lên tiết trời rét lạnh cắt da 7 độ F ở Chicago trưa ngày thứ bảy 18 tháng 2 trong buổi giao lưu của Chương trình Medical Aid for Vietnam tại Loyola University Chicago.

Bs David Neima và LM Trần Tiến

Medical Aid for Vietnam được hình thành ở Vancouver, Canada từ mối “giao duyên” của linh mục Tiến Trần với 2 bác sĩ David Neima và Hugh Parsons. Khi cha Tiến được Giám mục cắt cử về phục vụ tại Nhà thờ Chánh tòa Vancouver Holy Rosary, những lần gặp gỡ mục vụ và trao đổi của cha Tiến và bác sĩ Neima đã vô tình không hẹn mà hò một chuyến đi “dạm hỏi” khởi đầu cho mối “giao duyên” của Chương trình Medical Aid for Vietnam. Đi Việt Nam năm lần đầu, và có lẽ bị đánh động rất nhiều về tình cảnh thiếu thốn ê hề ở vùng sâu vùng xa, bác sĩ Neima đã “trót yêu Việt Nam” và muốn se duyên với tình yêu ấy bằng những chuyến đi hằng năm đến các vùng sâu vùng xa để thực hiện các ca mổ miễn phí cho trẻ em nghèo. Thờ ầu ấy, “tiếng sét ái tình” của phút ban đầu lưu luyến e rằng chỉ là chút kỉ niệm đọng lại sau một chuyến đi ấn tượng, ai ngờ cuộc “dạm hỏi” ấy lại “bén duyên” và triển nở thăng hoa mãi đến hôm nay.

Từ năm 1994 cho đến nay, bác sĩ Neima và linh mục Tiến Trần đã âm thầm đều đặn tổ chức các đoàn y tế đi Việt Nam mỗi năm. Từ những năm đầu chỉ với con số rất khiêm tốn, trong năm vừa qua đoàn đã qui tụ được 26 bác sĩ, nha sĩ, kỹ thuật viên y tế từ địa phương Vancouver, Calgary, Toronto, Brunswick, Los Angeles, và Chicago. Đặc biệt, trong chuyến đi năm rồi có một đôi uyên ương Việt Nam-Canada là anh Tim Đỗ và chị Joanna đã lên đường tham gia đoàn y tế ngay sau khi vừa đám cưới xong. Chuyến đi này quả thật đã là một “tuần trăng mật” ấn tượng để đời cho đôi tân hôn.

Trong buổi giao lưu, anh Paul Đinh cũng đã chân thành chia sẻ lại kinh nghiệm thiêng liêng sau 2 chuyến đi liên tiếp cộng tác với đoàn y tế. Dù bản thân anh đã từng là một nhân viên tình nguyện mấy năm tại trại tị nạn bên Philippines, đã trải nghiệm qua bao gặp gỡ những éo le ngang trái của cảnh đời trú đảo nhưng anh vẫn không thể hình dung được những thương tâm túng quẫn của bao mảnh đời tật bệnh ở những nơi vùng sâu vùng xa tại quê nhà. Anh cho biết có những ca bệnh cấp tính “ngòai dự kiến” trong chương trình và đoàn y tế không đủ phương tiện để “giải quyết” cấp bách mà bản thân anh và các thiện nguyện viên khác cũng không nỡ lạnh lòng ngoảnh mặt làm ngơ nên đành phải gây quỹ tại chỗ theo kiểu “mì ăn liền” để đưa bệnh nhân vào bệnh viện chữa trị tức thời. Cho dù cứ mỗi chuyến đi như thế đoàn phải vận động lòng hảo tâm của thân nhân bằng hữu để gom góp chặt bóp xin xỏ từ toa thuốc ống kim đến các loại dụng cụ khử trùng và máy móc y tế nhưng hầu như lần nào cũng phải ứng biến tại chỗ để tìm kiếm khả năng chu cấp cho các ca cấp tính không thể tiên liệu trước. Thế nên cho dù các thiện nguyện viên đã tự chi trả tiền vé máy bay và các chi tiêu cá nhân để thực hiện từng chuyến đi nhưng hầu như ai cũng tự tâm tặc tức ứng trực “vét túi” thanh toán thêm cho các trường hợp đặc biệt khi tiếng lòng hòa nhịp với niềm tin lúc đối diện giọt nước mắt lăn dài đón đau của những người nghèo. Bù lại, như anh Paul Đinh đã tâm sự, cứ mỗi chuyến đi như thế anh lại tìm được những kinh nghiệm thiêng liêng vô giá chẳng thể kiếm được nếu bản thân anh không trực tiếp tham gia để tận tay tận mắt thấy được những nỗi thương tâm của tuổi thơ khó nghèo ngặt bệnh.

Anh Paul Đinh chia sẻ cảm nghiệm

Chia tay ở buổi giao lưu, cha Tiến tâm sự rằng bản thân ngài rất cảm động vì sự đóng góp quảng đại của rất nhiều thân hữu trong suốt 10 năm vừa qua. Là một linh mục, ngài ấp ủ một ước mơ rất lớn được dẫn thân đóng góp cho những người đơn nghèo tật bệnh ở quê nhà nhưng nếu không “bén duyên” được với những tấm lòng nhân ái góp công góp của mà nhiều người khắp nơi đã bèn lòng trao tặng liên tiếp trong thời gian qua thì ước mơ ấy có lẽ đã khó lòng bước lối vào đời. Lời tâm sự đó như một dấu chấm cảm trầm lắng đợi chờ cho những chuyến đi sắp tới của chương trình Medical Aid for Vietnam.

Buổi giao lưu khép lại như bất cứ cuộc hò hẹn nào cũng phải đến lúc lưu luyến để nhấn nhủ cho lần hẹn sau. Nhưng khép lại của buổi gặp gỡ những tấm lòng nhân ái này lại hé mở hẹn hò một nhấn nhủ thân thương, như tấm bích chương giới thiệu chương trình trang trọng treo trên bức tường đối diện cây thánh giá. Trên tấm bích chương đó là những bức hình ghi lại vô số kỉ niệm của đoàn trong chuyến đi vừa qua đã nổi bật một bức hình bà mẹ người dân tộc đang “gánh” đứa con nhỏ trong chiếc bọc vải đeo trên vai với dòng chú thích “our hopes are in your hearts” (hy vọng của chúng tôi ở trong tim bạn).

Khép lại của buổi chiều nhận nhịp trả về cho phòng hội của cộng đoàn Dòng Tên tại Loyola University Chicago một sự thỉnh lặng buốt lạnh dưới ánh nắng chiều chói chang bức tâm thư của thánh Giacôbê. Vì thế mà xin mượn những lắng đọng sau buổi gặp gỡ ấy như một lời giới thiệu với tình người khắp nơi một chương trình qui tụ những tấm lòng nhân ái.

Vũ, SJ